

ПОВІДОМИТЬ

ЕКРАН

ПЕРЕМОЖЦІВ

ЛІПНЕВЕ сонце золотить ниву. Наливється колос.

Яким бути врожаю сімдесят четвертого? У нас в районі кажуть: поле дасть по 33 центнери пшениці з гектара, по 25 — ячменю. Та зібрати хліб буде нелегко. І цього року погода ускладнить працю хлібороба. Жнива проходять у складних умовах.

Незабаром настане день, коли комбайни вріжуться в пшеничний клас. І поведуть їх механізатори, які довго усекали ніс пори, докладали усіх зусиль, щоб нива була багатою. А тепер у них інша турбота — зібрати хліб до єдиного колоска, надіти наповнені комори Батьківщини добрим зерном. На увесь район почулося слово працівників автопідприємства райоб'єднання «Сільгосптехнік» — без втрат перевези врожай.

Разом з літніми комбайнерами в поле вийдуть і комсомольці. Спочатку мені хотілось написати — «разом з досвідченими». А потім подумав: хіба ж молодим завжди бракує досвіду? Скажімо, Олександр Тарко, Олексій Топольник з колгоспу «Росія», Василь Козир з колгоспу «Дружба» вже не перший рік на жнивках. Цього року на поля району виходять десять комсомольсько-молодіжних екіпажів. А на токах працюватимуть молодіжні бригади, створені з колгоспників та школярів. Багато водіїв з комсомольським значком на грудях вестимуть машини від комбайнів на тік, з току — до хлібоприймального пункту. І однією з рушійних сил, що визначатимуть ритм їхньої роботи, стане трудове суперництво. Агрегат правопланового вітчизняного комсомолу, який потім на рік залишиться у переможця. Зараз він у Василя Козира. Кажуть, що хлопець має намір ще на рік залишити його у себе. Що ж, попрацювати доведеться добре, бо матиме Василь достаток суперників.

Всі десять екіпажів включаться у змагання на приз обласної молодіжної газети «Кращому молодому жовцю Кіровоградщини». Хочеться, щоб цього року він завітав у наш район. Минулих жнів екран змагань перебував у райкомі ЛКСМУ. Не було ні запису зручно. Адже молоді хлібороби

не завжди знали, на скільки хто обійшов у суперстві. Тепер на кожному току щоденно випишуватимуться повідомлення про здобутки кожного з екіпажів району. Це зробить змагання конкретнішим і діловитим.

«Блискавки» на токах повідомлятимуть про те, як йде збирання зернових, хто попереду, хто відстає. Критикуватимуться і недоліки, якщо такі матимуть місце на жнивках. Рейди «Комсомольського прожектора» будуть спрямовані на те, щоб допомогти хліборобам вчасно і без втрат зібрати врожай. А наслідки рейдів — го багатий матеріал для «Блискавок». Вже створено редколегії в господарствах району. Більшість з їх членів не перший рік висвітлюватимуть хід жнив.

Микола Новосад з колгоспу імені Мічуріна, Валентин Липишук з колгоспу «Україна» — інші країні добровільні стійкої преси.

Нещодавно в районі відбулась нарада, в якій взяли участь молоді лектори. Вони працюватимуть в тісному зв'язку з агіткульбригадами. Вже розроблено лекції, підготовлено репертуар бригад — хоч сьогодні в поле. Щоденно зустрічатимуться з молоддю агітатори, політінформатори. І знову поспіють хліборобам слово партії Ф. Х. Сиволап — з колгоспу імені XX з'їзду КПРС, Д. А. Бак — з колгоспу імені Мічуріна, Дмитро Івашенко — з колгоспу «Дружба». Цього року кількість лекторів на жнивках зростає вдвічі проти минулого — з сімнадцяти до тридцяти п'яти.

ОСНОВНЕ, на що звертає увагу райком комсомолу при підготовці до жнив, це організація і гласність змагання, широке запровадження моральних стимулів. По закінченні збирання врожаю комсомольці, які матимуть найвищі показники в роботі, будуть нагороджені грамотами РК ЛКСМУ, пам'ятними подарунками. А переможці змагань серед молодих комбайнерів і водіїв — туристськими путівками по Радянському Союзу або за кордон.

Вже пройшли збори в усіх первинних організаціях колгоспів і всіюди юнаки й дівчата запевнили, що на збирання врожаю сімдесят четвертого вони вийдуть сповнені прагнення внести свою найвагомішу частку.

М. ПИЛИПЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Голорайонського РК ЛКСМУ.

Ю. СТОРЧАК.

ДОПОМАГАЄ КОСА

Складні погодні умови вимагають на косовиці горуку введення в дію усіх резервів. Головне — не допустити втрат. Хлібороби колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району добре розуміють це. Осв'я вже кілька днів тут на ділянках, де дощі прибили рослини до землі і де комбайнами косити неможливо, володарюють косарі. У трьох відділках вони викали у валки горох на площі понад сорок гектарів. Допомогають збирати врожай і шефи — комсомольці і молодь Кіровоградської взуттєвої фабрики.

На фото: на косовиці гороху у колгоспі імені Шевченка Кіровоградського району.

У ПЕРШУ ЗАГІНКУ

Минулого року вперше включився у змагання на приз «Молодого комуняра» «Кращому молодому жовцю Кіровоградщини». Намолотив тоді 6466 центнерів зерна, посів друге місце у змаганні серед молодих комбайнерів району.

Нині ми знову уклали договір на трудове суперництво. Я зобов'язався намолотити 7 тисяч центнерів зерна. А щоб дотримати слова, старанно готувався до жнив, особливо ретельно ладив комбайна. Увагу звертав на те, щоб закрити канали втратам зерна. І інші молоді жинвари колгоспу теж добре підготували комбайни. Зараз — зайшов у першу загінку.

П. ЖАЙВОРОНОК,
комсомольць, комбайнер колгоспу «Октябрь» Знамянського району.

В ГОТОВНОСТІ НОМЕР ОДИН ТРАКТОРНА БРИГАДА № 3 САГАПДАНСЬКОЇ ПТАХОФАБРИКИ УСТІНІВСЬКОГО РАЙОНУ.
Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган молоді Чижівського району

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 87 (1979)

ЧЕТВЕР, 18 липня 1974 року

Ціна 7 коп.

ЗАВДАННЯ — ЯКІСНО ЗІБРАТИ УРОЖАЙ

На Кіровоградщині розпочинаються жнива. Господарства приступили до косовиць та обмолоту гороху, вибірково живують ячмін. Механізатори вже на порозі і пшеничного поля. Настав найвідповідальніший період для хлібороба — збирати плоди своєї невтомної праці.

Про готовність колгоспів і радгоспів області до збирання колосових і продажу хліба державі, невідкладні завдання у цій, великій державній справі йшлося на обласних нарадах, що двома відбулися в тракторній бригаді двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова колгоспу імені XX з'їзду КПРС та на дослідній сільськогосподарській станції.

З інформацією про готовність господарств області до збиральної кампанії визначального року п'ятирічки виступив начальник обласного управління сільського господарства В. С. Ключ.

Перед учасниками наради виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Коблячок.

У визначальному році п'ятирічки хлібороби області борються за дохідний врожай — 32,1 центнера зерна з кожного гектара з тим, щоб продати державі не менше 1 мільйона 350 тисяч тонн хліба. Це покладе велику відповідальність на партійні організації, керівників і спеціалістів, комсомольців і молодь, всіх трудівників села. Тим більше, що збирання колосових у випишньому році буде складним — внаслідок частих опалів. В області значні площі під ячменем, який потребує турботи в першу чергу.

Тема обставина вимагала від трудівників села особливо ретельної підготовки, і в більшості господарств успішно справилися з певільними роботами. Проте в Кіровоградському, Знамянському, Долинському, Маловисківському, Новоміргородському районах є випадки формальної готовності, яка може бути причиною зривів на збиранні врожаю.

На нарадах підкреслювалося значення якісної роботи комбайнерів, усіх, хто буде причетний до жнив Бойовий сьогодні клас: не втратити жодного колоска, жодної зернини. На нарадах йшлося про забезпечення належних побутових умов хліборобів на збиранні, завдання, що стоять перед працівниками колгоспного і радгоспного обліку, про досвід організаторської і масово-політичної роботи на жнивках.

Учасники наради вивчали досвід роботи тракторної бригади двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова взаємодія з передовою агротехнікою на обласній дослідній сільськогосподарській станції.

В роботі наради взяли участь голова обласного комітету партії Ф. П. Дзядух, голова облпрофради Д. Т. Жмак, голова обласного комітету паролного контролю С. З. Сергієнко, заступник голови обласного комітету М. І. Куроп'ятник.

СХВАЛЮЄМО МИРОЛЮБНІ КРОКИ

ЖИТИ В РАДОСТІ

Як матері своїх дітей, так і вчителю своїх вихованців хочеться бачити тільки щасливими. В школі ми готуємо їх до мирної творчої праці. Радісно, коли зустрічаєшся із своїми колишніми учнями, занутиши, як склалась доля, і чуєш у відповідь: «Вирощую хліб», «Воджу літак», «Конструюю машини»...

Багато, відтоді як працюю вчителькою, проводжала я в далеку дорогу. Осв'я цього року пішла в життя мої десятикласники в село Сидирівка. Там 20

кревський. Ваня Петренко, Оля Євтушенко... Тридцять два їх було у мене. Щастя вам, діти! Жити вам у радості!

Нещодавно відбулись радянсько-американські переговори. Разом з усім радянським народом горджуся, що мудрі принципи миролюбної політики, яку провалять Комуністична партія Радянського Союзу і Радянський уряд з року в рік мають все більше відбиття в житті. І вірю — над радянськими дітьми небо буде чистим завжди.

В. КЛЕВА,
Олександрівської

ПЛАНЕТА «МК»

ЗАЯВА ТАРС

Одержано повідомлення про те, що вранці 15 липня насильницьким шляхом скинуто законний уряд Республіки Кіпр на чолі з її президентом архієпископом Макаріосом, обраним на цей пост в результаті вільного голосування кіпрського народу. У столиці Кіпру Нікозі відбувся бій, президентський апарат обстрілюється. Находяться суцеребрилі відомості про долю самого президента.

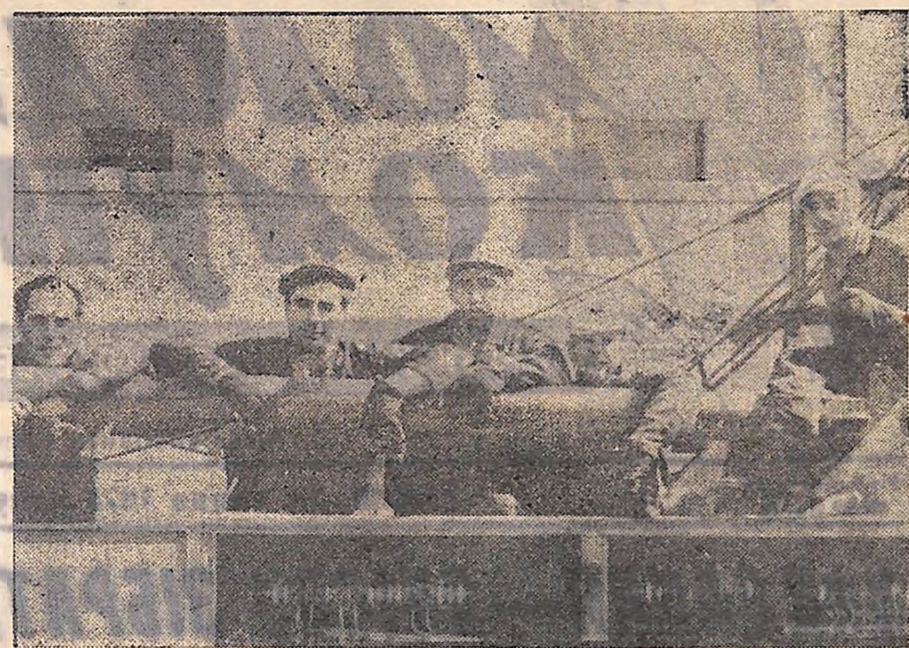
На чолі путчу стоять грецькі офіцери, які перебували на службі в національній гвардії Кіпру і відхилилися від нього — у зв'язку з їх антиурядовою діяльністю — недавно вимагав президент Макаріос. Все свідчить про те, що путч ємочи ідує за межі острова, до тих сил, які давно виношували замісли проти незалежності і суверенітету Республіки Кіпр. Саме ці сили спрямовували і організували внутрішню реакцію в країні, захоплювали її підвину діяльність, аж до терористичних актів, яка загострювала обстановку на Кіпрі.

Радянські люди рішуче заважають збройний путч на Кіпрі, організованій зовнішніми силами проти законного уряду цієї країни. Єдиним таким урядом, що спирається на волю народу, є уряд президента Макаріоса. Радянські люди повністю на боці тих, хто в цю важку для Кіпру годину дає відсіч заколотникам.

ТАРС урештешанний заняття, що антиурядовий путч на Кіпрі, відповідальність за який лежить на грецькій воляччині, розглядається в Радянському Союзі як дії, що грубо нехтують статут ООН і загальносвітові норми міжнародного права. Не можна не бачити і того, що ці дії можуть викликати серйозні міжнародні ускладнення. Все це зрозуміло з підвищеною теплоту до розрядки міжнародної напруженості, до поліпшення відносин між державами.

У керівних колах Радянського Союзу чекають, що уряд Греції негайно покаже свій грубому втручання у внутрішні справи Республіки Кіпр — суверенної держави, члена Організації Об'єднаних Націй. Продовження цього втручання означало б, що грецький уряд бере на себе серйозну відповідальність за наслідки.

У міжнародних радянських колах повідомили, що радянський уряд робить відповідні застереження перед урядом Греції, Туреччини, а також США, Англії і Франції, які поряд з Радянським Союзом є постійними членами Ради Безпеки ООН.

„ЩИРІ ЛЮДИ, ДОБРОГО ВАМ ДНЯ!“ АГІТБРИГАДА ВИЇЗДИТЬ У ПОЛЕ

У Люди Недбалюк, Віктора Олійника, Віктора Данильченка, Тани Максимішиної — напружені дні. Хоч їхня робота, здавалося б, далека від колгоспної ниви (Люди, наприклад, зв'язківець, Тана — медсестра), проте, сьогодні маршрут проліг через поле.

Агітбригада готується виїхати до хліборобів. Вже обладнали автомобілі, на якому пломеніють слова «За високий урожай», підготували номери програми.

Сценарій розробляли всі разом. Писали привітання, склали частівки, відшукували гуморески. Виступ має бути і злободенним, і цікавим, а головне — конкретним.

Автобус має радіостанцію. На магнітофонну плівку записали виступ передового

тракториста А. Воронівського з колгоспу імені Карла Маркса. Його слово, звернене до хліборобів у цю напружену пору, почути в усіх господарствах району. Культарміїці планують записати також виступ Героя Соціалістичної Праці М. О. Русавського, інших знатних людей. Магнітофонні записи стануть невід'ємною частиною програми агітбригади.

До речі, художник В. Чорний запропонував і своє доповнення. Разом з культурміїцями він виїздитиме в поле, ілюструватиме програму, зокрема, малюватиме карикатури на тих, хто заважає збиранню врожаю, допускає втрати зерна. Гострий пензель приєднається до гострого слова.

На стенді вміщено соціалістичні зобов'язання хліборобів району, а поруч — хід виконання. Отже, під час візиту агітбригади, слухачі зможуть не тільки почути тепле слово на адресу своїх земляків чи посміятися разом з культурміїцями над неробами, а й взяти, як, скажімо, працюють у сусідньому господарстві, з яким вони змагаються.

— Перед виїздами, — продовжує Леонід Петрович, — ми обов'язково дізнаватимось про те, як працюють в тому господарстві, куди проляже наш маршрут. Щоб наші виступи були якомога конкретнішими.

Агітбригада районного Будинку культури має певний досвід. Цього року вона понад п'ятдесят разів відвідала колгоспи району. А тепер культурміїці чекають біля комбайнів, на токах. І тільки-но агрегати виїдуть в поле, тільки-но золоте зерно потече в бункери, хлібороби почують слова привітання:

Щирі люди, доброго вам дня! Здрастуй, земле, рідна чарівнице!

Б. КУМАНСЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара», Ульицького району.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«ОДНА — В КІЛЬКОХ ОСОБАХ»

У статті під таким заголовком в номері за 21 травня газета «Молодий комунар» критикувало Гайворонський райком комсомолу за недоліки в організаторській роботі на ударній комсомольській будові — реконструкції Сальківського цукрового заводу.

Як повідомив редакцію, до речі, із значним запізненням, другий секретар райкому ЛКСМУ Олександр Пересунько, статтю було обговорено на засіданні бюро райкому комсомолу, накреслено заходи по усуненню виявлених упущень.

На Сальківській цукро-завод виїздила бригада райкому комсомолу. Було проведено навчання членів штабу ударної комсомольської будови.

На реконструкції Сальківського цукрозаводу — ударній комсомольській будові нашій області не спадають напружені темпи робіт. А вже у першій будівельній повинні злати першу чергу. На фото вишу: прапоруч — комплексна бригада по монтажу баштових кранів «КБ-300» тресту «Кіровоградвазбуд», яку очолює Олександр Драч, встигла за короткий строк змонтувати кран і на два дні раніше пустила його в дію; ліворуч — кранівник Анатолій ЧУПРДЯ вже має досвід роботи на ударних комсомольських будовах. Раніше його трудова біографія була найтісніше пов'язана з будівництвом Побузького нікелевого заводу. І тут, у Сальківському, Анатолій щоденно виконує свої змінні норми на 130—140 процентів.

Фото М. КАНЕВСЬКОГО.

Штрихи до портрета сучасника

ШЛЯХ від Новоукраїнки до Глодос — ніби вузька течія річки. Спочатку натужно в'ється струмок, ловить молода жінка з дитиною. Автобус затримався, хвилювалась, а тепер, мовляв, пощастило. Згодом пасажирів стає більше — поруч зручно вмищується дідусь. Згадає вголос про ті часи, коли міг легко подолати десяток-другий кілометр пішки. Кажу йому про мету своєї поїздки, а він задоволено киває головою:

— Віктор Яценко? — Егеж, знаю, то не ж він у батька менший із трьох. Вітька? — і відповідає сам. — Справді, наймолодший.

— Вітька хороший хлопець, — прилучається до розмови й молода мати, — не п'є, не лається. З жінкою дружно живуть, дочку вже мають.

— У них вся сім'я дружна, — додає старий, — Микола й Федір шоферами тут, а дочка, найменша, в технікумі десь там у вас, області, вчиться.

— То чого це до Вітьки їдуть? — позирнув на молодіжця дідусь. — Може, встиг чогось накоїти? Ні, не поворію, такий тихий. Валя його при людях хвалилась, що помагає скрізь. Хату порядкують удохов. Будують вони.

— Удохов, та не самі, — заперечила жінка. — Там і брати рук доклали. А до Віті, мабуть, їдуть, бо він передовий комбайнер. Косив здорово минулого літа, ордена ж йому дали, «Знак Пошани»...

Глодоси зустріли нас надвечірньою повністю темла й зашуму.

— Знайдіть Вітьку, обов'язково знайдіть. Оп туди, вінше по вулиці їдуть, то й побачите нові хати — настійно порадиш літній Вітьчині односелянцям.

майстром косовиці Іваном Васильовичем Прядком. Розповідав про це скупі, невміло, мовляв, ну що я надзвичайного зробив? Та коли остаточно розвіялось відчуття незручності, молодий комбайнер все більше ставав господарем землі.

Ні, він жодним словом не обмовився про труднощі, не скаржився на «начальство». Найперше в ньому вгадувалась

машини завжди були поряд. Зкінчували лан — переїжджали удохов на іншій. Автомобілі встигали відвозити зерно без затримки, бо завантажувались не кожен від свого комбайна, а по черзі від обох. Так і росла цифра обмолоту, поки в кінці жнив не перевершила 7 тисяч центнерів.

Велику роль зіграла добра організація гласності змагання. На обличчі Віктора проступав задоволення від згадки, як за ініціативою партійної та комсомольської організації краєвих комбайнерів відзначали за сумлінну працю.

А це був стимул, що зобов'язував до повної віддачі сил: комбайн Вікторові передав досвідчений майстер косовиці, кавалер ордена Леніна Микола Федорович Добровольський. Сказав тоді вимогливо й суворо:

— Мій корабель, хлопець, не звик ходити в останній. Затяж собі. Що буде негаразд — допоможу. Тільки не крийся, кажи відверто.

Микола Федорович став для Віктора екзаменатором, бо лишився працювати біля машини, помічником бригадира. Допомагав порадами. Був простір у Віктора і для виявлення свого вміння, свого характеру й витримки. А коли біда звалилась на голову, Микола Федорович дотримав слова.

натура ретельного механізатора, хлібороба. Люди завжди підносили на щит новітні щипу добросерцять, люди повсюдно відкидали й заперечували жадобу вирватись наперед, щоб домогтись визнання будь-якою ціною.

Комбайнер захоплювався, вслушав мову про товариші. Івана Михайловича Тимофійка назвав своїм старшим учителем. Власне, від нього Віктор пішов самостійним шляхом хлібороба. Саме в цього досвідченого механізатора, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора, чернаа науку помічник, від напруженої праці в полі, коли не було навіть часу думати про розподіл обов'язків, утверджувалися світлі поняття вшесті спільного надобистим. Ото й перше пояснення здруженості, взаємодопомоги в колективі.

ВІКТОР і зараз ніби відчуває незручність за те, що випередив інших. Під час жнив третього, вирішального Іван Михайлович довгий час був попереду. Віктор працював разом із М. А. Лявям, досвідченим комбайнером. Їх

світа разом із Миколою Федоровичем (той таки дістав нового вентилятора) встигли зладити все як слід. У поле вирушив разом з усіма.

УВАЖІ, дружини, на обличчі злегка стомлений усміх — оповідає, як переквилювалася тоді за Віктора. У погляді, зверненому до чоловіка, проступає щось від материнського тепла. Вона пестливо гладить по голівці Світлану, яка встигла перебраться до мамі. Згадав, як мала якась попросилася до батька на комбайн, щоб покатаат. Спитали, чи хоче стати механізатором. А вона крутнула голівкою — ні, каже, дояркою буду.

Віктор піддається настрою дружини і, усміхаючись, продовжує розмову:

— Поки виросте нава Світлака, доярка вже не буде. Без машини надалі не обійтись, на фермах працюватимуть механіки.

Погім замовкає на якусь хвилю і вже серйозно, підбадьорливо киває їй, ніби говорить: «Бачиш, нам також техніка допомогла упоратись із нивою». Вона запитально піднімає очі — як то воно буде цього року? Відчувалось, що Валя живе інтересами чоловіка, хвилюється за нього.

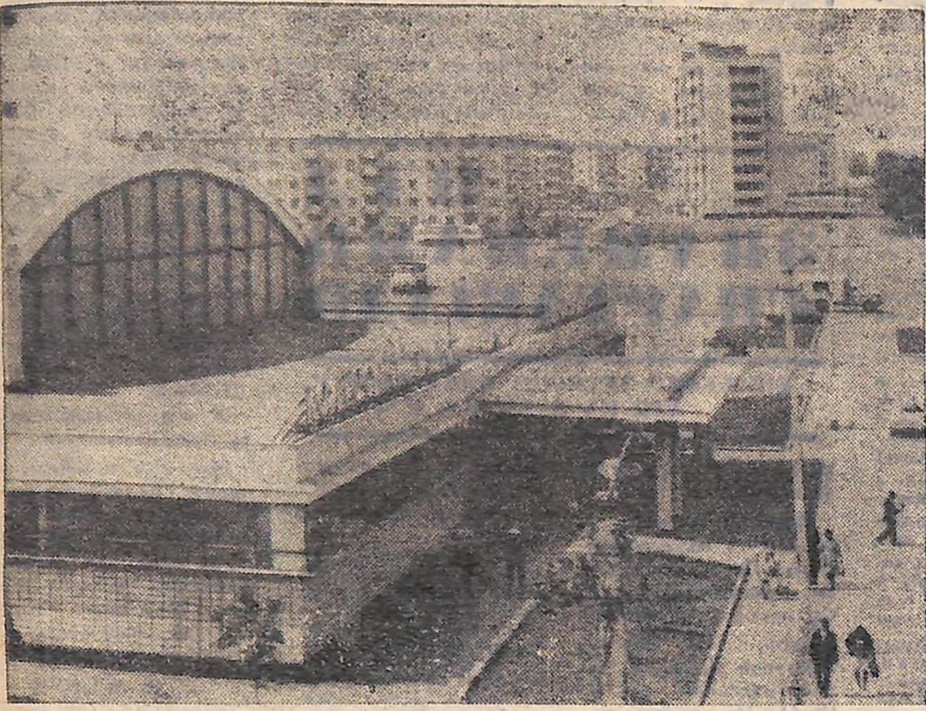
І нечаче у відповідь і їй, і собі, своїй заду-мі, Віктор Яценко розважливо закінчує: — Підкачати не можна тепер. Ми от і та зборах говорили, коли відзначали наше свято — нагородження Новоукраїнської районної комсомольської організації орденом Трудового Червоного Прапора, — ніяк не можна. До жнив готовий, чекаю вже гарячих днів. Думаю — не підведу.

Вечірні Глодоси проводжали нас настільки теплою погожою дню. Розкритий фіолетовою темрявою степ дихав свіжою прохолодою. Згадались слова молодого жінки: «Удохов, та не самі...» І чулася настановна дідуся: «Знайдіть Вітьку, обов'язково знайдіть...»

А. НЕЧИТАЙЛО, спецкор «Молодого комунара».

КІРОВОГРАД СЬОГОДНІ. КРИТНИЙ РИНОК.

Фото Р. РУБИНА.

НАЗВИ цієї вулиці не знайти на жодній карті. Немає її і в довідниках чи туристських путівниках. Однак, тисячі хлопчиків і дівчаток півдня республіки знають її і пов'язують з нею свої найсвітліші спогади. А деякі мріють ще раз прийти сюди і бодай пройтися під тишестими деревами, позаякраві будинками, розмальованими персонажами любимих казок, ще раз поглянути на портретну галерею, ігрові майданчики, басейн, літній театр, де пройшли такі щасливі дні...

ЩОБ СТАТИ ГЕРОЄМ...

- Головна вулиця дитинства
- Ромашки на граніті
- Клятва майбутньому

Цього літа піонери збиралися на алеї частіше від звичайного. Наближалася свято — 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна. Хлопчики й дівчатка намагалися відзначити його якнайкраще. В загонах відбулися бесіди про ювілей, пройшов

конкурс пісні і строю, у піонерів побували ветеранські війни, герої праці. Хлопчики й дівчатка стали гостями комсомольців локомотивного депо. В день свята вони зустрілися з делегатом XVII з'їзду Ленінського комсомолу М. І. Уманцем.

Є в піонерів та зрінців ще одне запозичене місце. Неповдалі від табору розташоване меморіальне кладовище воїнів, що загинули при визволенні Знам'янки від німецько-фашистських загарбників. Багато з них, хто лежить під гранітними плитами — комсомольці. Кожі дитини свято шанують пам'ять загиблих — ніколи не в'януть квіти біля обелісків. Кожного дня один із загонів заступає на почесне чергування.

Але пам'ять про героїв живе і в іншому. Надзвичайно хвилююче прийшов у дружній суд над фашизмом. Ті, у чіх руках ключі від майбутнього, з гнівом і білєю говорили про лихоліття минулої війни, вшанували пам'ять загиблих.

О. ЖУРБА.

Знам'янський район.

Клавдія БАШЛИКОВА

Ранок над садками плавне,
Пахнуть хаги золотим
ранетом...

Біля тину бавиться хлопчачий,
З дерева майструє він ракету.
Стала і задумалася мати,
Хоче сину вчасно підказати:
Космос почали ми штурмувати,
Щобні сонце людям дарувати.

* * *

Здрастуй, сину, дорогий!
Я про тебе мріяла давно,
Ось тобі і сонце і дорожю,
Я слово, як червоне зігнимо.
Все тобі — до голубих висот
Життє поле і травяні роси...

Буде треба — упади на дзот,
Як боєць Матросов.

* * *

Ми живемо у просторі і часі
Й порядок — усюму вінцю.
І яблуні, що виростають
на Марсі,
Теж матимуть початок
і кінець.

Все зібрано у форму, зміст
і масу,
Все від світання у минуле
пліє.
І невіддалені лиш законам
часу

Кохання,
ираця,
Батьківщина.

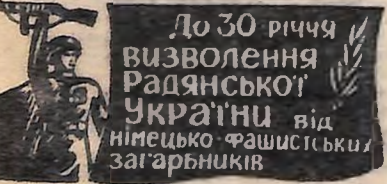
З НОВИХ ПОЕЗІЙ

* * *

Космодром затих споклоно
і велично
Тільки сонце хлюпає
з кадетів.
Мить якась — і кораблі
космічні
Понесуть нас відкривати
планети.

Нам присниться поле
з колосками
І ромашками здадується
нам зірки.
Може й будуть плакати
нишком мамі
Та по-доброму позаздрять
нам батьки.

сміт Балахівка,
Петрівський район.

ДВІНІ Герой Радянського Союзу, почесний громадянин м. Кіровограда, генерал-полковник О. І. Родимцев написав книгу «Твої, Вітчизно, сини». Вона вийшла друком у видавництві політичної літератури України.

КІЛОМЕТРИ ПЕРЕМОЖНОГО МАРШУ

не менше шести тисяч — в упертих кровопролитних боях. В книзі розповідається про велич і силу радянського народу, переваги нашого політичного і суспільного ладу, нездоланність Збройних Сил Радянської держави, описується сувора пора битв за Київ і довгі місяці оборони Сталінграда.

13-а гвардійська дивізія, якою командував О. І. Родимцев, пройшла від Волги до Ельби і закінчила свій бойовий похід у столиці Чехословаччини. Як справедливо ка-

зується на сторінках книги, радянські воїни, «знали, що значить наказ і вірили наперекір всім нашим невдачам, втратам, розчаруванням, вірили в перемогу. Слово і воля партії з'єднували їх в чудовий сплав».

Наприкінці серпня 1943 року війська, якими командував О. І. Родимцев, підійшли до Дніпра. Величезні зусилля коштувало його форсування. Німецьке командування намагалось будь-якою ціною утримати за собою правий берег. В ті дні особливо відзначилися артиля-

ристи, які не давали ворогові перепочинку.

Звільнено Знам'янку, Олександрію, Кіровоград. В цих боях втрати гітлерівців зростали. Тільки в битві за Кіровоград ворог залишив на полі бою 3608 чоловік вбитими.

13-а гвардійська орденна Леніна Червонопрапорна дивізія пройшла славний бойовий шлях. В боях за Батьківщину проявилась велика дружба радянських народів. За Україну хоробро билися росіяни, білоруси, голландці, словаки та воїни багатьох інших національностей Країни Рад.

В книзі «Твої, Вітчизно, сини» О. І. Родимцева документально розповідається про героїчне минуле, про хвилюючі сторінки Великої Вітчизняної війни. Вона стане в пригоді красзнавцям, вчителям, тим, хто готується до лав Радянської Армії, всім читачам.

Л. ПАПЧЕНКО,
член президії Кіровоградської міської організації республіканського Товариства охорони пам'яток історії та культури.

— Взагалі ви маєте рацію. Обстановка на селі складніша, ніж тут. Деякі ділянки оголені зовсім. Переважно більшість медпунктів мобілізували на фронт. А чи не поїхати б вам в Урлейку? Це в Кондольському районі, недалеко звідси... Я б зараз і переговори з завідуючим райвідділом охорони здоров'я.

В Урлейку, так в Урлейку. Щоб веселе й по-дитячому втішити було у звучанні цього слова. А за останні два місяці лікар зовсім втратив здатність до веселощів.

Ішли на південь землею, що промовляла низькорослими чагарниками і зеленими лісами. Вони була вкрита значна частина області. Місяцями вони розріджувалися, розлігалися в усі боки, нагадуючи тим самим український лісостеп з вибалками, затішними видолінамими, острівцями лісів та лясів.

— А все ж тут переважно чорнозем, як і в нас, — радів Феодосій Деомидович і хазяйським оком агронома оглядав картоплище та плантації кукурудзи і соняшнику.

В Кондолі йому зраділи не менше, ніж у Пензі. Люб'язно запропонували затриматися на день-два з тим, аби перепочити після далекої подорожі. Але Феодосій Деомидович навідріз відмовився: не терпілося прибути нарешті на місце призначення. Спонукала до цього й Марія Миколаївна: вона геть змучилася за цю вимушену тривалу мандрівку під палючим серпневим сонцем, з короткочасними зупинками і ночівлями. Один Сашко ні на що не скаржився і все возився біля улюблених коней, які теж пристали відтоді, як рідна Добрянська лишилася десь у заобрійних даях.

Урлейка виявилася звичайним селом, нічим особливим не примітним, кіба що своїми рубленими хатами, гамірними зграями гусей та майже повною відсутністю вишників, незмінною ознакою українського села.

Поселилися тут же, при лікарні, а кімнати, яку раніше займав колишній головний лікар. Феодосій Деомидович відразу ж заходився знайомитися з господарством.

Кілька корпусів, півтора десятка працівників медичного персоналу, стаціонар на 25 ліжок — в принципі працювати тут було можна. Ось тільки не відчувалися руки господаря. Що ж, і не дивно, якщо врахувати, що в лікарні лишилися одні жітки.

Новий головний лікар відразу здивував підлеглих тим, що запитав, чи не знайдеться в господарстві бодай однієї горядної коси. Медсестри перестуркулися і послапи за зав'язом. Той приніс косу, що давно вже, напевне, ваялася десь між непо-ребома, розхитана та іржава. Попросив її поклепати, а вже мантачив сам бруском, який Сашко завбачливо приховив ще з дому.

Вранці наступного дня самотужки заходився косити пшеницю на підсобному господарстві лікарні. Пшениці було небагато, як, власне, і всього того господарства, але дати їй раду кінце було необхідно: ще день, два — і пшениця пропала — осинилась зовсім.

— Оце так лікар, — затоміла іражія урлейців, — одразу видно, що не лікарюча.

Місцеві дітлахи зграями горобців повмоцувалися на верховозвиських тинах і виділо стежили, як приїжджий дядько орудує косяком.

Хутко знайшлися й помічники: медсестри, санітарки, той таки зав'яз, який, здається, зрозумів, що спокійному життю ірраційної кінеці і треба, заснувавши рукави, братися за роботу.

Вже тоді прийшов до висновку, що відсобне господарство необхідно розширити, як мінімум, наполовину. Власне, вирішення цієї проблеми не являло особливої складності. Земля доволі пуставала. Але не вистачало робочих рук, аби її обробити. І все ж, треба було заручитися підтримкою райкому партії. З такою метою одного дня і приїхав у Кондоль.

Вони відразу сподобалися один одному — сучасній, кавалерий і відомий своїм здатним і гетьманець і схильний до експериментування, ініціативний перший секретар районного комітету партії Аксьонов.

— Ось що, — сказав Михайло Іванович, усміхнувшись хірурга, — а це прози.

— Але чи вповертаєся ви власними силами з цією землею? Можливо, вам необхідна допомога з боку когоспу?

— У нас близько двох десятків персоналу, — сказав Феодосій Деомидович, який уже давно все промислав. — Спробуємо обійтися без сторонньої допомоги. Звісно, це вимагатиме додаткових значних зусиль, зате в перспективі!

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2, 4, 6, 13 та 16 липня).

ми матимемо нічну матеріальну базу, а без неї лікарня ніщо...

Він промовчав про свій добрянський досвід: ще подумав новий секретар, у якого оце вперше був з візитом, що хизується...

Настіп час збирати картоплю. Тільки-но встиг розпорядитися з чого починати, як сповістили, що призначений головою військово-експертної комісії. Що ж, призначили — треба служити. Не в його характері відмовлятися від попайтань.

— Терпи, Маріє, — грубувато поторгав дружину за плече, — ти в мене розумніша, що одієш — такий час.

І знову, як тоді, у Вільшанці, попливли перед ним обличчя юнаків, що мали йти на фронт. І знову, як тоді, мимоволі думалося: чи ж повернуться? І вкотре усвідомлював жорстоке безглуздя війни, яке змушувало жертвувати кращим — молодістю народу, його цвітом, Райвоєнком Улибін, дивуючись енергії і розпорядливості голови, розводив руками:

— Яке щастя, що ви приїхали!

Феодосій Деомидович дивився на його втомлене миложаве обличчя і мимоволі згадував свого вільшанського колегу, старшого лейтенанта Смоляра. Як там у нього склалося? Чи пробився, як мав намір, до своєї? Чи не спіткала його, бува, лиха куля на розбійних дорогах війни!

Володимир Базилевський ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ документальна повість.

На черзі дня — боротьба з епідемієюми черевного тифу, малярії та інших інфекційних захворювань. Роздумувати довго ніколи. Як прислужився в нових умовах добрянський досвід посімейної диспансеризації! За тридев'ять земель від улюбленої Синюхи, в глибині Росії знову довелось практикувати оте «хочодіння в народ», від двору — до двору. Щоправда, тут таки було легше: і помічників більше і умови кращі, ніж тоді, коли по закінченні вузу прибув на місце призначення. Обов'язком його, як і раніше, «несть числа».

Він — начальник військово-учбового пункту всеобучу, готує кадри для Червоної Армії. Керує гуртком по історії вивчення партії, організовує агітлекції, проводить величезну роботу, як лектор. Стає в пригоді значний досвід спілкування з аудиторією. Його бесіди і лекції пристрасні і повчальні. Та й чи можна говорити спокійно про боротьбу з фашизмом, про любов до Батьківщини, про самопожертву, якою у віках суцща ота любов?

«Нам спокій тільки сниться!» Поет мав рацію: у час вікопомних струсів, народного лихоліття — чи не коштує почаві думати про затишок!

Дні його запрограмовані наперед. Сьогодні він читає колгоспникам чергове ввєдєння Радінформбюро, завтра — виступає по радіо, післязавтра — звітує публіцистичною статтею в районній газеті. Раз, вдруге і втретє (і протином тижня) зустрічається з юною аудиторією Кондольської середньої школи.

Здивувався б, напевно, коли б хто сказав тоді, що в цій самій школі колись буде шкільний музей, в якому одне з найчотієшних місць належатиме йому, Гетьманцеві. Школярі, ситузасті красзнавчої справи, мабуть, вже онуки отих юнаків, яких він мобілізував на фронт, настирливо розпитуватимуть його в своїх листах про всі подробиці безприкладних буднів, що, як улюблена мелодія, довго звучатимуть на одній ноті.

Навряд, чи спало б тоді на думку нестомному лекторові, що колись скромний шкільний музей рішенням пленуму райкому буде перейменованій у народний, і що один з його стендів «Тил — фронту» майже повністю буде присвячений діяльності медперсоналу Урлейки, як значна частина патріотичного руху в Кондольському районі. Як зовсім би неімовіром віднався той факт, що заради його непоказної персоні приїдуть до Кондоль оператори Центрального телебачення.

Бо він тоді просто жив. Жив так, як неслів йому совість патріота і громадянина. Не думавши ні про славу, ні про вигоду. З юності жила в ньому органічна відраза до людсь, що дбали тільки про себе. Чи не тому при нагоді любив цитувати слова Платона, що запам'яталися ще з студентських днів: «Громадянини, котрий над усє ставив своє користюлюбство, мусить бути покараним на смерть».

(Далі буде).

С В Я Т О НА ЗАВОДСЬКОМУ СТАДІОНІ

Готуючи рапорт до 100-річчя заводу, молоді червонозирівці підбивали підсумки своїх здобутків у праці, навчанні, в усіх лапках своєї діяльності. Вагомий здобуток мали вони і в спортивно-масовій роботі. Активізації фізкультурного руху сприяла ювілейна спартакіада, присвячена 100-річчю підприємства. На старт виходили збірні команди кожного цеху — робітники, інженери, техніки. 22 колективні фізкультурні боролися за першість з 12 видів спорту. В ході змагань помітно зросла майстерність спортсменів червонозирівців. Майже 4700 виконали розрядні нормативи, 11 стали майстрами спорту, 39 кандидатами в майстри. Всі комсомольці заводу успішно завершують складання нормативів комплексу ГПО.

І ось в день вікового ювілею дачі орденоносного заводу на стадіоні спортклубу «Зірка» відбулися останні старты спартакіади. Сотні легкоатлетів вийшли на бігові доріжки, в сектори для стрибків, штовхання ядра, метання диска. Тут визначилися знову краєві змагальники ГПО — Людмила Маслянікіна і Анастасія Орлович, Володимир Керелін і Микола Некрасов. Більшість легкоатлетів механоскладального цеху № 4 показали високі технічні результати і перемогли в командному змаганні. За підсумками всіх видів змагань цей колектив очолює турнірну таблицю спартакіади і став переможцем серед команд першої групи. В другій групі найкращий показник у спортсменів механічного цеху.

Свято на заводському стадіоні закінчилось масовими спортивними іграми.

М. ВІНЦЕВИЙ.
Фото В. КОВПАКА.

Ось уже півроку в області тривають старты в залік VI літньої Спартакіади народів СРСР, присвяченої 30-річчю перемоги радянського народу над гітлерівською Німеччиною. В програму змагань включено і 15 військово-технічних видів спорту, які культивуються в організаціях ДТСААФ. Ними займаються близько ста тисяч чоловік. З них за шість місяців більше семи тисяч стали розрядниками. А нормативи майстрів спорту виконали мотогонщики Ніна Рябошапко і Валентин Бородай, спортсмени-радісти Валентин Добровольський і Павло Бондаренко, п'ять спортсменів здолали нормативи кандидатів у майстри. Вже відомі чемпіони області з військово-технічних

видів спорту. Це кіровоградці — Л. Кублицька, Н. Стьопочкіна, Л. Сазонова, Б. Посохов, В. Горбань, В. Яровий (радіоспорт), автотомобілісти М. Бабоса — з Компаніївки, В. Розумна і С. Поліщук — з Малої Виски.

Помітного росту в масовості і майстерності домоглися дзесафінські колективи обласного центру. Тут кожен п'ятий член оборонного товариства брав участь у змаганнях, більше семисот стали розрядниками, 3650 чоловік і дівчат склали нормативи комплексу ГПО. Прикладом високої організації роботи є комітет ДТСААФ заводу «Червона зірка» (голова Ф. І. Штапо). Тут проведено 92 змагання з чотирьох видів спорту, в яких взяли участь 2982 червонозирівці. Більше двохсот виконали нормативи спортивних розрядів. Успішно йдуть спартакіадні поєдинки в колгоспах «Росія» Олександрівського району, імені Тіліва, імені Ватутіна, імені Калініна Новоукраїнського району.

Аналіз показує, що в цьому році помітно зріс інтерес молоді до занять автототоспортом, радіо. За півріччя в змаганнях взяло участь молоді в півто-

стали сестри Зінаїда, Любов, Тетяна Грудненки (завод «Червона зірка»), звання абсолютних чемпіонів вибороли листоноша Валентина Каракош і ро-

Масовість — основа підвищення спортивної майстерності. Але не всюди про неї дбають. Наприклад, в Добровеличківському районі не проведено жодного змагання з військово-технічних видів спорту, в Знаменському — не відбулись районні поєдинки з автототоспорту, не виставили свої команди на обласні змагання Бобринецький, Петрівський, Новоархангельський райкоми ДТСААФ.

А спартакіадні старты продовжуються.

Нині стоїть завдання перед первинними організаціями оборонного товариства, щоб до кінця року на місцях відбулось по 5—6 стартів з 2—3 видів спорту при максимальній кількості учасників.

В. МАШУК,
головний секретар обласної спартакіади, суддя всесоюзної категорії.

П І Д ЗНАМЕНАМИ СПАРТАКІАДИ

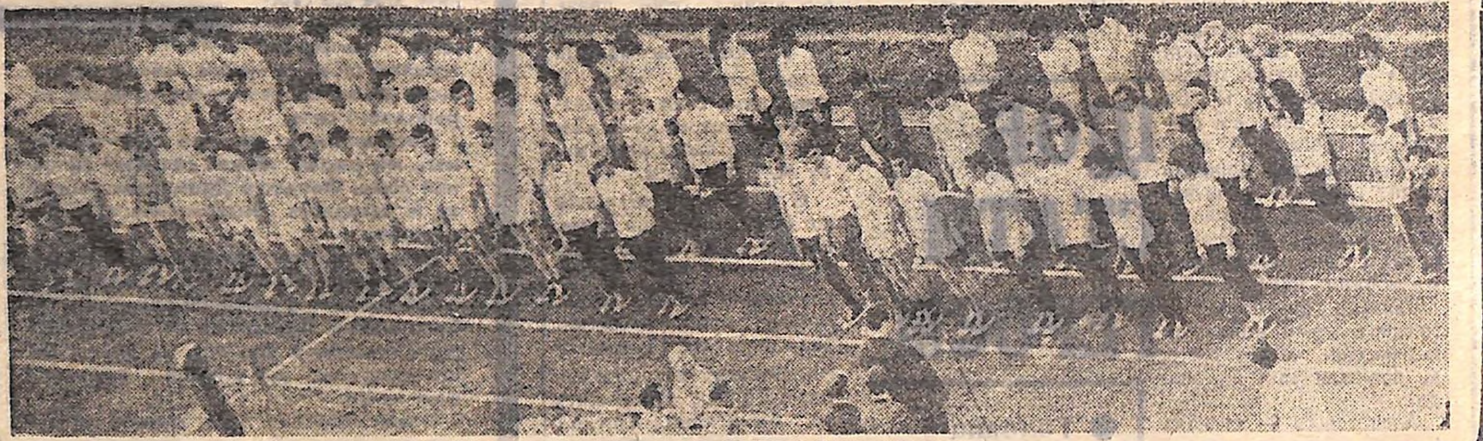
ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНІ ВИДИ СПОРТУ.
ХТО НА ПРАВому ФІЛАНЗІ?

ра рази більше, ніж за весь минулий рік.

Популяризується в області парашутний спорт. Парашутні гуртки розширилися в Світловодську, Олександрії, на заводі «Червона зірка», в Кіровоградській СШ № 11. На змаганнях, які закінчилися недавно, чемпіонами Кіровограда з різних вправ

бітник будівельно-монтажного управління № 8 Олександр Байда.

Високі технічні результати на республіканських змаганнях показали збірні команди області з мотокросу. В шести видах змагань наші земляки виграли одне третє і два четвертих місця. І в цьому чимала заслуга тренера Леоніда Чорного. Ново вихованці Валентин і Василь Бородай, Микола Тищенко стали чемпіонами України.

ІЗ ЗАЛУ СУДУ

ПО-РІЗНОМУ доля складається у двадцять літ. Одні у цьому віці навчаються. Інші — служать в армії. У двадцять літ стають батьками. У двадцять літ стають героями. Він же не належить ні до однієї з цих категорій. У свої двадцять він лише закінчив усіх класів. Трохи випив у дев'ятому. Але за погану поведінку не був допущений до екзаменів. Влаштувався на роботу у професійну пожежну частину № 5. Показав спочатку себе непоганим пожежником. Та потім почав прогулювати, з'являвся на чергування у цетверезому стані, на зауваження не реагував.

Звичайно почав займатись радіосправою. Спочатку це було невинне запиття. Рано чи пізно магнітофон, інтерес сприяючи приставка до магнітофона. І його позивні «Відьми» чулися в ефірі. На них «включали» такі ж, як і він, «радіолюбители».

Останнім часом жителям Олександрії часто доводилось чути їхню перекличку. Під різними позивними вони вели пусто-

СУМНИЙ КІНЕЦЬ «ВІДЬМИ»

порожню балаканину, заважаючи слухати радіопередачі, створюючи загрозу польотам літаків цивільної авіації. А не так давно власники радіоприймачів мимоволі стали слухачами соромітливих частівок, пересипаних нецензурними словами. Одні із таких «концертів» дійшов до відомого працівника обласного виробничо-технічного управління зв'язку. Негайно виїхали на місце. І цього «оригінального любителя музики» спіймали на гарячому. Там виявився Володимир Якименко — колишній працівник професійної пожежної частини № 5 міста Олександрії.

— Підсудний, — звертається до нього державний змовувач, — яка потреба була у вас робити приставку і виходити в ефір? Адже це суворо заборонено.

— Просто в мене було багато вільного часу, — відповідає Якименко.

Справа, проблему вільного часу вирішував він по-своєму. Від неробства вчорами «на всю котушку» крутив музику, заважаючи су-

сімкам спокійно відпочивати. Потім все це набридло. Почав «раціоналізувати». І дійшов ось до цього.

За час саїства і попереднього арешту мав змогу все обдумати, проаналізувати. І, треба віддати йому належне, швидко розкинувся у скоєному.

— В житті більше не займатимусь радіо, — обіцяє він суду.

Але його тут же поправляють: — Радіосправою займатимесь скільки завгодно. А от радіохуліганством — годі!

Народний суд міста Олександрії виніс своє рішення — притягнути хулігана до відповідальності і позбавити волі строком на три роки.

Суд закінчився. І багато хто зітхнув з полегкістю. Справа в тому, що злочинні завжди самі відповідають за свої вчинки. Але не можна не сказати і про тих, хто зіграв у цій сумній історії, як кажуть, не останню роль.

В ході судового розгляду матеріалів попереднього слідства згадувалось ім'я Віктора Бабина — помічника машиніста електровоза Морозівського вузла розриву, оскільки той був причетний до цієї справи як свідок. Теж із радіохуліганів. Був випущений під позивним «Один», штрафовався. Але, очевидно, не розкався. Бо це ж він після всього на-

дівля Якименка магнітофоном підключив із власними вульгарними частітками.

На запитання, де взяв їх, відбувся наївною відповіддю:

— Переписав в ефір. Оскільки кувив магнітофон, а в магазинах не було ніяких музичних записів.

Розіграв він версію і про те, що особисто не знайомий з підсудним. А півгодину передав йому через якогось Ісенорова.

Не можна не згадати ще про одну фігуру, яка прямо-таки «допомогла» сісти на лаву підсудних Володимирі. Це його рідний брат Валентин, електромонтажник районного управління.

Він без будь-якої стурбованості за долю молодшого брата зухвало заявив, що дійсно записи взяв у якогось Ісенорова і передав їх братові. Про зміст цих записів своїм і думом, мовляв, не знає. Що брат займається радіохуліганством — теж вперше чує.

Радіохуліган за скоєне поплачався сам спочина. Але поряд з ним незарімо на лаві підсудних сидять Бабин та Валентин Якименко. Тож народний суд правильно зробив, що по місцю роботи цих «любителей музики» послав окрему ухвалу.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Олександрія.

19, П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ралкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Гравець». Художній фільм. (М). 11.35 — «Наука — сільському господарству». (М). 15.20 — Програма передач. (М). 15.25 — «Праця — джерело добробуту». (М). 15.35 —

Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм «Добрий день, Польща!» (М). 16.20 — Для школярів. Зустріч юнкора теле студії «Орля» з Героєм Радянського Союзу, віце-адміралом Г. І. Щербином. (М). 17.05 — «Чотири гадкисті і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 10 серій. (Польща). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 19.15 — Жинням — ударний фронт. Виступ першого секретаря Олександрійського райкому партії Ю. Т. Петренка. (К-д). 18.30 — Кольорове телебачення. Міжнародний матч з водного волю. СРСР — США. (К). 16.55 — «Світ соціалізму». До 30-річчя Польської Народної Республіки. (М). 19.25 — Кольорове телебачення. «Пісня-74». (М). 19.30 — «БМ — тваса мужності». Теленарис. (М). 20.20 — Ко-

льорове телебачення. «Наші суспільні». Телеспектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.20 — Концерт. (ПНР). 22.20 — Кольорове телебачення. «Любителю оперети». (М). 23.00 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ралкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Гравець». Художній фільм. (М). 11.35 — «Наука — сільському господарству». (М). 12.05 — Новини. (К). 12.20 — Художній фільм «Посланий личності». Художній фільм. (К). 16.25 — Наша афіша. (К). 16.30 — «До Дня металурга». «Ставсарни». Теленарис. (Вопниловград). 17.00 — Для дітей. «Даліке свято». (Львів). 17.30 — Наш огляд «Резерви — на службу вироб-

ництва». (К). 18.00 — Рекламні оголошення. (К). 18.30 — Телефільм «Академік Пандов». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Жиння — ударний фронт». (Дніпропетровськ). 19.45 — Циркова програма. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланях республіки». (К). 21.35 — Художній фільм «Операнія «Хольцауєс». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

20, СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ралкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. У лалково-вому магазині. (М). 10.00 — «Літературні читання». Е. Хемінгуей. «Острови в океані».

(М). 10.30 — Музична програма «За листами галдячів». (М). 11.00 — «Для вас, батьки». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. «Музей С. Т. Ковалькова». (М). 12.00 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». (М). 12.15 — Інтербачення. Кольорове телебачення. «Співає народний артист УРСР В. Тимошкін». (К). 13.00 — «Здоров'я». (М). 13.30 — «Музичний календар». (М). 14.00 — Кольорове телебачення. «Людина. Земля. Веселля». (М). 14.30 — Зустріч з Малим театром оперети балету. (Ленінград). 15.15 — «Овечийде — нейопіліне». (М). 16.15 — «Вогні цирку». (М). 16.50 — Політичний огляд Ю. А. Жуков виповідає на запитання телеглядачів. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Діти Країни Гал». Телевізійний документальний фільм. (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Опера Д. Россіні «Попелюшка». Вистава Мланського театру Ла Скала. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження опери Россіні «Попелюшка». (М). 22.25 —

Телевізійний фільм - концерт «Читає Олексій Покровський». (М). 23.15 — Кольорове телебачення. Тираж «Спортога». (М). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — Художній телефільм «А народлявни гуауть і відходять». (К). 11.30 — «Відродження земля». (Дніпропетровськ). 12.05 — «Материнські руки». Теленарис. (Волгоград). 12.25 — «Снілає Едуард Хіт». (К). 13.00 — «Застра — День металурга». «Розповіді про донельських металургів». (Донецьк). 14.15 — Для дітей. «Операнія «Што». (К). 14.50 — «Здоров'я». (Одеса). 15.00 — «Жиння — ударний фронт». (Миколаїв). 15.15 — Документальний фільм «Дробишувий острів». (К). 16.00 — Художній фільм «Перехідний вік». (К). 17.30 — «Екран перелого досвіду». (К). 18.00 — Музичний фільм «Кале Дудиської». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Театральна вистава. В перерву — «На добраніч, діти!». Програма «Час». (М). 22.45 — «На ланях республіки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316058. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідальний секретар та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.